Emlékezésre gyűltünk egybe: emlékezni Frey Gusztávra, kihez az életben a baráti szeretet szálai fűztek, s akinek ~~emlékét nagy tiszteletben őrizzük, kiről~~ halálán saját érzéssel szomorkodtunk. Egy esztendeje már, hogy alámerült az örökkévalóság tengerébe, de az élet hullámai még nem simultak el felette, mi még látjuk az űrt, mely távozása folytán támadt, s szerető részvéttel tekintünk az [illegible] fájdalomra, mely [illegible] elevenségében él egy év multán is családja körében, hitvesének szívében. Hiszen megértjük is méltányolni is tudjuk, hogy ilyen veszteség felett még csak meg sem nyugodhatik a hitvesi szív abban a kegyetlenül rideg valóságot feltáró tudatban, hogy hiába minden vergődés, könnyeinek árja nem önthet életet a porladó szívbe, szerető gyengédsége nem hív többé vissza életre, [illegible] tehetetlenül küzd a lét megmásíthatatlan törvénye ellen, hiába döngetjük az öröklét kapuját, a fájdalom pörölyével csak saját szívünket zúzzuk össze. ~~[illegible]~~ Pedig nagy s végzetes tévedés rejlik abban a hiszemben, hogy ezen minden önzetlen fájdalomnak való teljes átadásunkkal az elköltözött emlékét szolgáljuk, s azzal irántuk érzett [illegible] kegyeletünknek, szeretetünknek adunk kifejezést; ha elhalt kedveseink szólni tudnának hozzánk, bizonyára azt mondanák: ha szerettetek, [illegible] óhajtjátok, úgy ne a halált szolgáljátok, hanem az életet. Az élet [illegible] olyan követelményeket, miket teljesítenetek kell, ha nem akarjátok [illegible] számkivetni. A mult század legnagyobb bölcselője, Kant, oly találóan mondja: „Ha bajok és keserűségek élő [illegible] [illegible] minden kedvünket elvették az élettől, s ahelyett, hogy kicsinyesen [illegible] szemeink előtt, szembeszállunk vele, s bár kívánjuk a halált, mégis megtartjuk életünket, de nem azért, mert szeretjük az életet, vagy mert félünk a haláltól, hanem kötelességből: akkor van cselekvésünknek erkölcsi tartalma." S miként Frey Gusztávnak [illegible] oly módon akarunk emlékének hódolni, hogy tisztelettel tartsuk az ő nemes ideáljait minden küzdelmünkben róla emlékezünk, aki az élet harcait mindig a legtisztább fegyverekkel vívta ~~meg~~, úgy szerető hitvese számára is az élet nagy feladatainak megoldására irányuló buzdítás legyen a megdicsőülttől való szüntelen emlékezés, valamint gyermekei számára a legszebb példaadás azon kötelességek teljesítésében, melyekkel az anyjuknak és az ~~életnek~~ tartoznak. Ezt a tanulságot vigyük magunkkal síremléke mellől, melyet most átadunk rendeltetésének, midőn a héber kiválasztott próféta [illegible] intézem a [illegible] családhoz: [illegible] örvendjetek, örizzétek [illegible] erőt, mely bízva az isteni kifürkészhetetlen bölcsességben az élet feladatai felé fordul[illegible], hogy a megdicsőült szellemében végezvén a reátok váró munkát, áldásra legyen az ő emléke. amen

I. Egybegyűltünk, hogy síremléket, melyet a hitvesi szeretet emelt, átadjuk rendeltetésének Frey Gusztáv emlékének, kinek neve, [illegible] szerető [illegible], becsületes élete, minden jó és nemes iránt tanúsított lelkesült [illegible] kitörölhetetlenül van lelkünkbe vésve.

Frey Gusztáv emléke

1916. IX/17

MTA KÖNYVTÁR ÉS INFORMÁCIÓS KÖZPONT

Ven 12/072